

Byerne gennem de direkte Skatter noget højere end hidtil, fordi den nuværende Beskatning, saaledes som Forholdene have udviklet sig siden 1802 til Dato, har medført, at Landet er forholdsvis højere beskattet end Byerne, og saa samtidig med, at man siger, at det skulle Byerne finde sig i, og det ville de finde sig i, det bør de finde sig i, siger: saa tage vi endda den Beskyttelse fra dem, de have.

Naar jeg dernæst gaar over til de Love, der ligge for, saa er jeg jo enig med den sidste ærede Taler i den Ting, at saaledes som Forslaget fra først af forelaa fra Regeringens Side og vedtaget af dette Ting, fremkommer der en Dobbeltbeskatning af de faste Ejendomme, som jeg ikke indser, der er tilstrækkelig Grund til, og at man vil kunne komme bort derfra ad den Vej, som det ærede Medlem har anvist, kan jeg ogsaa indse. Imidlertid er det ikke det, der ligger for, det er jo Landstingets Forslag, der staar lige overfor Regeringens Forslag, og der maa jeg sige, jeg kan ikke være enig med ham i, at Forslaget om en Kapitalskat eller rettere sagt en Tillægsprocentsafgift af Kapitalindkomsten er uretfærdigt. Vort nuværende Skattesystem stammer jo i alt væsentligt fra 1802, og for den Tid var det et meget godt og vel gennemtænkt System, det lagde den direkte Skattebyrde der, hvor den virkelige Ejendom var til Stede, der kunde bære det, nemlig dels Landbruget gennem Hartkornsafgifterne og dels Købstadbruget gennem Bygningsafgiften, men dets Fejl var jo det — det kan for Resten ikke bebrejdes den Tid, men vi kunne nu se det — at man ikke samtidig søgte at lægge en Skat paa Kapitalrenten, det vil sige paa udlaant Kapital. Derigennem er den største Uretfærdighed, som findes i vort Skattesystem, fremkommen, og der kunde vel være Grund til at overveje, om det ikke kunde være muligt at komme bort derfra. Nu indrømmer jeg villig, at fuldt ud gaar man ingenlunde bort derfra gennem Landstingets Forslag, men sikkert er det, at Landstingets Forslag dog gaar i den rette Retning, idet det lægger en Skat paa Kapitalrenten, som hidtil har været fri, og uden samtidig at fordre, at de faste Ejendomme skulle bære ud over, hvad de hidtil have baaret af Hartkornsskat, ja endogsaa jo letter dem ikke saa lidt. Det synes mig, at man ikke kan se bort fra det, det bør i saa Henseende anerkendes, at der fra Landstingets Side paa dette Punkt virkelig er gjort Skridt hen i den rigtige Ret-

ning. Jeg vil foreløbig kun endnu sige herom, at skulle vi have en Formueskat, saa vil jeg i alt Fald foretrække, at den Del af Formueskatten, som kommer til at ramme faste Ejendomme, ikke kommer til at gaa over til Staten, men gaar til Kommunerne. Jeg skal i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa, hvorledes dette kan ske, men jeg tror, det er muligt at komme den Vej, og jeg tror, at ad den Vej vil man komme til baade at ramme Kapitalrenten til Fordel for Staten og tilige i Virkeligheden ogsaa at ramme den til Fordel for Kommunerne, og dette er jo det vanskeligste, det er den allervanskeligste Opgave, som ikke er meget let at løse, men jeg tror, der er en Mulighed for at kunne naa en Løsning.

Jeg skal dernæst gaa over til det andet Stridspunkt mellem det høje Landsting og det høje Ting her, nemlig hvorvidt det vil være rigtigt eller ikke rigtigt at optage Bestemmelser om den kommunale Beskatning i de her foreliggende Love. Det er ganske vist ikke i denne Lov, de ere optagne, men i den anden, men jeg antager ikke, at den højtærede Formand vil have noget imod, at jeg omtaler dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed et Øjeblik. Ogsaa her maa jeg fremføre det Hensyn, som det forekommer mig, man bør tage til Købstæderne, til Byerne, som en Grund og som en god Grund til at vedtage saadanne Bestemmelser omtrentlig, som Landstinget har foreslaaet. Om de nu blive vedtagne som Tillægsbestemmelser til de Love, her ligge for, eller de maaske kunne blive vedtagne gennem den Næringsafgiftslov, der er fremlagt af Regeringen, det gør jo ikke noget til Sagen i og for sig, naar vi blot kunne komme til det Resultat, at vi anerkende, at der maa aabnes Købstæderne Lejlighed til at kunne bruge den Indkomstskat, som Staten nu vil paalægge Befolkningen ogsaa i kommunale Øjemed. Der bør aabnes en Lejlighed dertil, for det første fordi det vil være det retfærdigste for dem, men for det andet ogsaa fordi ellers helé deres Ligningsvæsen jo bliver helt uoverkommeligt og uhyre dyrt, de komme jo til at sidde i Ligningskommissionen fra Aarets Begyndelse til dets Slutning, naar de skulle foretage to Skatteligninger og hvad dertil hører, en til Staten og en til Kommunen. Men dernæst er der et andet Hensyn, som man maa tage, og det er, at Købstæderne med Rette beklage sig over, at Folk, der bo uden for Købstæderne, ikke komme til at betale til dem. Dette er til syvende og